

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XX
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎN CHEIERE

Ședința publică din data de X

Instanța constituită din:

Președinte	XX
Judecător	XXX
Grefier	XXX

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - XX - reprezentat de procuror XX

Pe rol, judecarea apelului declarat de XX împotriva sentinței penale nr. XX pronunțată de XX, în dosar nr. XX.

La apelul nominal făcut în ședință publică lipsește inculpatul intimat XX.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se că XX a depus la dosarul cauzei procesul – verbal privind punerea în executare a mandatului de aducere referitor la inculpatul intimat XX din care rezultă că la data de 29.12.2017, orele 11.30, verificând la adresa indicată în mandat, persoana în cauză se afla la domiciliu, ocazie cu care i s-a adus la cunoștință că este obligat să se prezinte în fața instanței la data de XX. Persoana în cauză și-a luat angajamentul în scris și a precizat faptul că se va prezenta în fața instanței la data de XX.

Față de lipsa inculpatului intimat XX, instanța dispune strigarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată.

La a doua strigare a cauzei la sfârșitul ședinței de judecată, la apelul nominal făcut în ședință publică lipsește inculpatul intimat XX.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

În temeiul art.475 Cod procedură penală, instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă activitatea de **procurare**, ca modalitate alternativă a **operațiunii cu produse** susceptibile de a avea efecte psihoactive, astfel cum această noțiune este definită de art. 2 lit. b din Legea nr.194/2011 și incriminată la art. 16 din aceeași lege, se referă la procurare ca activitate legală de import, export ori intermediere de produse sau privește procurarea unor astfel de produse în orice împrejurare și cu orice titlu, **inclusiv de către consumatorul final al produselor susceptibile a avea efecte psihoactive.**

Procurorul consideră că, în cauză, sunt întrunite condițiile prev. de art.475 Cod procedură penală, motiv pentru care apreciază că este admisibilă sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție cu o astfel de cerere.

Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

CURTEA,

Având în vedere lipsa inculpatului intimat XX,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cu privire la sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept la data de XX.

Pronunțată în ședința publică din XX.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XX
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎN CHEIERE
Ședința publică din data de XXX

Instanța constituită din:

Președinte XX

Judecător XX

Grefier XX

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism -
XX - reprezentat de procuror XX

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea cu privire la sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în cauza având ca obiect apelul declarat de XX împotriva sentinței penale nr. XX pronunțată de XX, în dosar nr. XX.

Dezbaterile asupra sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept au avut loc în ședința publică din data de XX, susținerile participanților la proces fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi XX,

După deliberare,

CURTEA,

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 475 Codul de procedură penală

Constată *admisibilitatea sesizării* Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. XX este investită cu judecarea apelului formulat de XX împotriva sentinței penale nr. XX pronunțată de Tribunalul XX și, potrivit dispozițiilor art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art.475 Cod procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă „activitatea de **procurare**, ca modalitate alternativă a **operațiunii cu produse** susceptibile de a avea efecte psihoactive, astfel cum această noțiune este definită de art.2 lit. b din Legea nr.194/2011 și incriminată la art.16 din aceeași lege, se referă la procurare ca activitate legală de import, export ori intermediere de produse sau privește procurarea unor astfel de produse în orice împrejurare și cu orice titlu, **inclusiv de către consumatorul final al produselor susceptibile a avea efecte psihoactive.**”

Prin prisma situației juridice a inculpatului intimat XX, soluționarea problemei de drept ridicate de instanță urmează a influența hotărâtor soluționarea în fond a cauzei, vizând practic întrunirea sau neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de care este acuzat.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curtea de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 22.01.2018.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. XX Tribunalul XX, în baza art. 396 alin. 3 Cod procedură penală rap. la art. 80 Cod penal, a **renunțat la aplicarea pedepsei** față de inculpatul XX sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **efectuare de operațiuni cu produse știind că sunt susceptibile a avea efecte psihoactive** prev. de art. 16 alin. 1 din Legea nr. 194/2011, cu aplic. art. 375 alin. 2 și 396 alin. 10 Cod procedură penală.

În baza art. 81 și 82 Cod penală a **aplicat** inculpatului XX un **avertisment** constând în atenționarea asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai săvârși infracțiuni.

În fapt, Tribunalul XX a reținut că la data de 31.01.2017, în jurul orei 01:15, o patrulă din cadrul Poliției Orașului XX a identificat, pe strada XX din localitate, în apropierea căii ferate, o persoană de sex masculin care nu își justifica prezența în acea locație și care, la vederea echipajului, a încercat să se eschiveze verificărilor.

Potrivit procesului verbal întocmit de organele de poliție s-a procedat la legitimarea persoanei menționate, stabilindu-se că este vorba de XX, domiciliat în satul și comuna XX, jud. XX, iar în urma controlului corporal a fost identificat asupra acestuia un pachet de țigări Marlboro Touch, în care se afla un plic improvizat, din hârtie, ce conținea resturi vegetale uscate de culoare verde-marou.

Fiind întrebat despre substanța respectivă, XX a declarat că a cumpărat-o din Gara XX, de la o persoană poreclită „XX”, contra sumei de 50 lei și era destinată consumului propriu, dându-i o stare de liniște.

Potrivit raportului de expertiză nr. XX al B.C.C.O. – Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor proba ridicată de la XX este constituită din cantitatea de 0,42 grame fragmente vegetale în care s-a pus în evidență 5F-MDMB-PINACA.

Același raport de expertiză a precizat că 5F-MDMB-PINACA face parte din clasa „cannabinoizi sintetici” și se regăsește în Anexa 1 „Substanțe psihoactive noi, notificate pentru prima dată în 2015 sistemului european de avertizare rapidă, în temeiul Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului” din Raportul anual 2015 al EMCDDA/Europol.

Atât în declarația dată XX în calitate de suspect și apoi în declarația dată în calitate de inculpat (filele 15-16 dup), în cursul urmăririi penale, cât și în declarația dată la termenul din XX, în fața instanței de judecată în calitate de inculpat, XX a recunoscut că a achiziționat resturile vegetate uscate de culoare verde maro identificate asupra sa, de la o persoană din Gara XX, poreclită „XX”, contra sumei de 50 de lei și că această substanță era destinată consumului propriu.

Tribunalul a constatat că, raportat la poziția de recunoaștere a faptei de către inculpat, coroborat cu probele administrate în cursul urmăririi penale și menționate anterior, se poate reține, dincolo de orice îndoială, că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

În drept, instanța de fond a stabilit că fapta inculpatului XX care, în data de XX, a procurat și deținut cantitatea de 0,42 grame fragmente vegetale în care s-a pus în evidență 5F-MDMB-PINACA(5F-ADB), substanță ce face parte din categoria cannabinoizilor sintetici, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **efectuarea, fără drept, de operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive** prev. de art. 16 alin. 1 din Legea nr. 194/2011.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, a declarat apel XX, solicitând, în esență, condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

Inculpatul, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat în fața instanței de apel și nici nu și-a exprimat poziția cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar potrivit art. 90 Cod de procedură penală asistența juridică a inculpatului nu este obligatorie.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Conform art. 16 alin. 1 din Legea nr.194/2011, fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Noțiunea de operațiuni cu produse este definită de art. 2 lit. b teza finală din aceeași lege, conform căruia operatorul este persoana fizică sau juridică care, coordonând direct ori prin interpuși, efectuează sau intenționează să efectueze operațiuni de fabricare, producere, tratare, sinteză, extracții, condiționare, distribuire, punere în vânzare, plasare pe piață, livrare, procurare, ambalare, transport, stocare-depozitare, manipulare sau orice altă activitate legală de import, export ori intermediere de produse, denumite în continuare operațiuni cu produse.

Se constată că verbele ce desemnează activitățile menționate de legiuitor (și în mod special, cu referire la speța de față – cel de *procurare*), sunt susceptibile a primi două interpretări, una strict gramaticală, iar alta logică și sistematică, cu consecințe directe și decisive asupra conținutului constitutiv al incriminării. Problema care se pune este aceea dacă activitățile incriminate de legiuitor trebuie analizate din perspectiva sensului comun al acestor activități, sau din perspectiva ansamblului dispozițiilor Legii 194/2011 care face referire la operațiuni de import, export sau intermediere. În consecință, întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție este aceea „Dacă activitatea de procurare, ca modalitate alternativă a operațiunii cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, astfel cum această noțiune este definită de art. 2 lit. b din Legea nr.194/2011 și incriminată la art. 16 din aceeași lege, se referă la procurare ca activitate legală de import, export ori intermediere de produse sau privește procurarea unor astfel de produse în orice împrejurare și cu orice titlu, inclusiv de către consumatorul final al produselor susceptibile a avea efecte psihoactive.”

În opinia instanței sunt posibile două interpretări ale textelor de lege relevante.

Într-o opinie, activitatea de procurare nu poate avea sensul strict gramatical întrucât legiuitorul a definit-o ca fiind o operațiune cu produse susceptibile a avea efecte psihoactive și trebuie să îndeplinească toate cerințele legale ale unei astfel de operațiuni. Mai exact, pentru a intra sub incidența art. 16 din lege, orice operațiune dintre cele enumerate la art. 2 lit. b trebuie să se refere la o activitate de import, export sau intermediere (evident, activitatea de intermediere fiind cea mai frecventă în practică).

Din chiar modalitatea în care legiuitorul a înțeles să formuleze definiția legală, enumerând o serie de verbe, iar apoi precizând că se referă și la orice altă activitate legală de import, export sau intermediere, rezultă cerința generală ca oricare dintre operațiunile cu produse să se refere la activități de export, import sau intermediere. Aceeași concluzie pare a se desprinde și din examinarea legii în ansamblul său, în condițiile în care legiuitorul a înțeles să reglementeze în principal procedura de autorizare pentru a se putea desfășura în mod legal operațiuni cu produse.

Pe de altă parte, tehnica legislativă utilizată în acest act normativ este similară modalității în care s-a incriminat infracțiunea de trafic de droguri, conform art. 2 din Legea nr. 143/2000. Și în acest caz enumerarea verbelor ce reprezintă modalități alternative de comitere a infracțiunii este urmată de formularea ”ori alte operațiuni privind circulația”, ceea ce înseamnă că toate acele activități pot forma conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de droguri doar dacă sunt efectuate în legătură cu circulația drogurilor. Că este așa rezultă în mod evident din incriminarea subsecventă a infracțiunii prevăzute de art. 4 din lg.143/2000, în

cuprinsul căreia sunt reluate doar verbe dintre cele menționate la art. 2, cu mențiunea că se efectuează pentru consum propriu.

În cazul Legii nr. 194/2011 legiuitorul nu a mai prevăzut distinct incriminarea vreunei acțiuni cu produse susceptibile a avea efecte psihoactive, pentru consum propriu, limitându-se a prevedea că noțiunea de operațiuni se referă la activități de import, export sau intermediere. De altfel, noțiunea de intermediere trimite la traficul cu produse susceptibile a avea efecte psihoactive (corespunzător infracțiunii de trafic de droguri din lg.143/2000), iar noțiunile de import și export au corespondent în Legea nr.143/2000 în infracțiunea de trafic internațional de droguri.

De asemenea, examinând succesiunea verbelor folosite de legiuitor în Legii nr. 194/2011, se poate constata că majoritatea acestora, respectiv "fabricare, producere, tratare, sinteză, extracții, condiționare, distribuire, punere în vânzare, plasare pe piață, livrare, stocare-depozitare" trimit prin însăși conținutul lor la desfășurarea unor veritabile activități economice, ce necesită în mod normal și participarea unor alte persoane, iar nu la activități pentru consumul propriu. Doar verbele "procurare, ambalare, transport, manipulare" au o semnificație ambivalentă și se pot referi atât la activități ce au ca finalitate consumul propriu (practic pot fi săvârșite și de consumatorul final al produselor), cât și ca etape ale activităților de import, export sau intermediere. Semnificativ însă este absența dintre acestea a modalității alternative a „deținerii”. Legiuitorul a ales să nu incrimineze ca și infracțiune deținerea de produse susceptibile a avea efecte psihoactive, decât în măsura în care deținerea ar putea fi circumscrisă într-un caz particular noțiunii de altă activitate de import, export sau intermediere – teza finală a art. 2 lit. b din lege.

În cea de-a doua opinie, se susține că noțiunea de „operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive” ca element material al laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 include și activitatea persoanei care a procurat astfel de substanțe în vederea consumului propriu, textul incriminator necondiționând activitatea de procurare numai dacă aceasta este în cadrul unei activități de import sau export.

Potrivit art. 1 din Legea 194/2011 această lege stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare *produse*, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și **combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.**

Conform art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 constituie infracțiune fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive.

Prin urmare, orice operațiune cu produse care sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive sunt interzise, inclusiv procurarea unor astfel de substanțe pentru consum propriu, chiar dacă activitatea de procurare nu are loc în cadrul unei activități de import sau export.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de cele expuse se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit prevederilor art. 476 Codul de procedură penală, cu mențiunea că în baza art. 476 alin. 2 Codul de procedură penală se va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

Pentru aceste motive,

În numele Legii,

DISPUNE:

În baza art. 476 rap. la art. 475 Cod de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă activitatea de **procurare**, ca modalitate alternativă a **operațiunii cu produse** susceptibile de a avea efecte psihoactive, astfel cum această noțiune este definită de art. 2 lit. b din Legea nr.194/2011 și incriminată la art. 16 din aceeași lege, se referă la procurare ca activitate legală de import, export ori intermediere de produse sau privește procurarea unor astfel de produse în orice împrejurare și cu orice titlu, **inclusiv de către consumatorul final al produselor susceptibile a avea efecte psihoactive.**”

În baza art. 476 alin. 2 Codul de procedură penală suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, XX.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. XX
Tehnored. XX
2 ex./XX